Karácsonyi

AJÁNDÉK

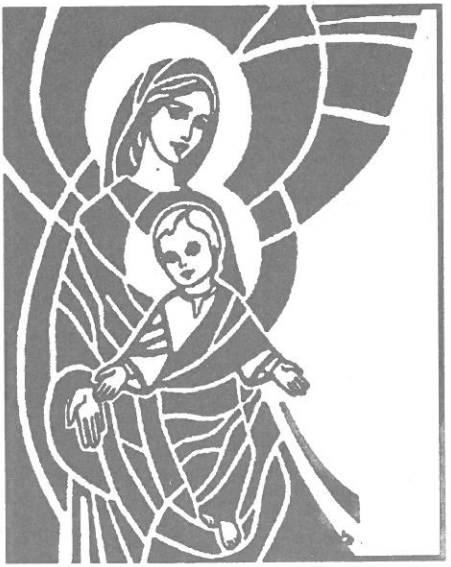

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

1997. KARÁCSONY

Dicsőség mennyben az Istennek,

békesség földön az embernek!

A Mindszenti Plébánia papjai kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket és Istentől áldott, boldog új évet kívánnak:

Dr. Berkes László
plébános

Dr. Koncz Lajos
ny. teol. tanár

Lovas László
ny. lelkipásztor

Kocsis Sándor
káplán

Szabó János
káplán

Szarvas István
káplán

Köztünk van-e az Úr vagy nincs? (Kiv 17,7)

Az egyház hivatalos imájában, a Zsolozsmában naponta adja szánkra a 95. zsoltár szavait: „Bárcsak hallgatnátok ma az Úr szavára: Ne keményítsétek meg a szíveteket, mint egykor Meribánál, mint a pusztában Massza napján! Atyáitok ott megkísértettek, bizonyítékot követeltek, jóllehet látták tetteimet" (Zsolt 95, 8-9).

Mi történt Meribánál Massza napján? Mit jelentenek ezek a szavak: Meriba és Massza?

A Kivonulás könyvének 17. fejezetéből tudunk meg többet erről a helyről és időpontról, aminek rossz emléke – antropomorf módon fogalmazva – megmaradt az Úristenben. A választott nép Egyiptomból szabadulva már jó ideje vándorolt a pusztában. Elfogyott a vizük, elfogyott a türelmük, elfogyott a hitük. Nekitámadtak Mózesnek: „Adj nekünk ivóvizet!" Mózes értetlenül nézett rájuk: „Miért kísértitek az Urat?" Ámde a nép tovább zúgolódott, s gondolkodásukban már oda fajultak, hogy visszakívánták a „régi rendszert", vagyis az egyiptomi fogságot, amikoris, bár az egyiptomiak sanyargatták őket, de legalább volt vizük, s valami ennivalójuk. Megszépült előttük a múlt, az eljövendő Kánaánt viszont távolinak találták. Izrael fiai akkor „zúgolódni kezdtek és kísértették az Urat. Ezt kérdezték ugyanis: *„Köztünk van-e az Úr vagy nincs?"* Az Úristen biztatására és útmutatása szerint azonban Mózes botjával rácsapott az Úr által megjelölt sziklára, amelyből bőséges víz fakadt, úgy, hogy a nép és állataik oltani tudták szomjukat. (vö. Kiv 17, 2-7). Ezt a helyet nevezték Meribának, s ezt a napot Massza napjának. Meriba azt jelenti: pörlekedés, cívódás, veszekedés. Massza pedig: megkísértés, próbára tevés.

* * *

Egész életünk vándorlás, zarándokút a mennyei haza felé. Kerülhetünk azonban mi is olyan helyzetbe, amikor úgy érezzük, mintha elhagyott volna bennünket az Isten, amikor nehéz, kimerítő a menet, amikor utunk mindkét vége távolinak tűnik. De érezzük és megtapasztaljuk azt is, hogy Isten velünk, köztünk van, s egyszer kisebb jeleket ad számunkra jelenlétéről és szeretetéről, máskor „hatalmas dolgokat művel karja erejével".

A mindenható Isten határtalan szeretetéből úgy határozott, hogy ne csak különös jelek és jelképek által, ne csak a felhő- és tűzoszlopban, ne csak a szövetség ládájában és sátorában, ne csak emberi közvetítők, próféták szavai által legyen jelen közöttünk és hallassa hangját, hanem amikor eljött az idők teljessége, egyszülött Fiát küldje el közénk. S a Fiú, *„az Ige testté lett és közöttünk élt"*. Szent János apostol így tesz róla tanúságot: „Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be." (Jn 1,14)

Az apostolok utáni időre vonatkozóan pedig maga az Úr Jézus ígéri meg: „S én veletek vagyok minden nap a világ végéig". (Mt 28,20.)

Karácsony ünnepéhez közeledve így fogalmazzuk meg hitünket vagy inkább meggyőződésünket: ezen a világon nincs számunkra nagyobb öröm annál, hogy elmondhatjuk, megvallhatjuk és megtapasztalhatjuk, *az Isten velünk van*, az Ő neve méltán Emánuel. Ha pedig ez a mi legnagyobb örömünk, időzzünk el örömünk forrásánál, vegyük sorba azokat a megtapasztalásokat, élményeket,

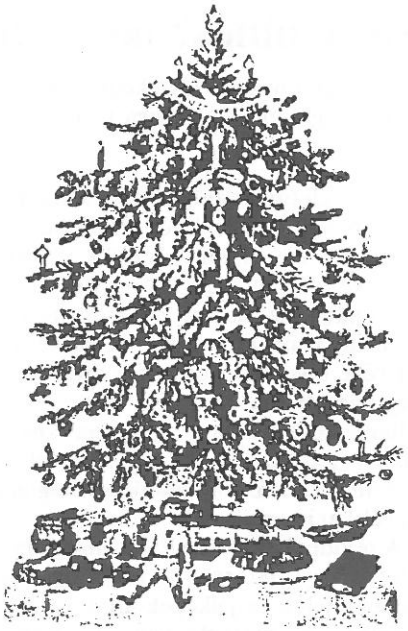

amikor az Úristen jelenlétét és csodáit megtapasztaltuk! Panaszra hajló természetünket irányítsuk rá arra, hogy vegye észre azokat az eseményeket, szavakat, amik örömöt hoztak.

Egyházközségünk életében is végeláthatatlan panaszáradattal hozakodhatnánk elő mindannyian: mind a hívek, mind a lelkipásztorok. Keressük most azonban az örömöket, s fedezzük fel azok szépségét, mint ahogy gyermek fürkészi a díszeket, gyertyákat és csillagszórókat a karácsonyi fenyőn.

Templomunkban vasárnapról vasárnapra közel kétezer ember jön el a szentmisékre. Legtöbben bekapcsolódnak az énekekbe, a közös imádságok mondásába. Sokan rendszeresen végzik szentgyónásukat, sőt karácsonyra majdnem mindenki. Örömteli, hogy fiatalabb testvéreink is buzgón, érzékeny lélekkel végzik el szentgyónásukat. Hittanórákra többszáz gyermek jár az óvodásoktól az egyetemista korúakig. A gyermekek közül hetven-nyolcvan készült fel elsőáldozásra, kb. ötven pedig a bérmálás szentségének vételére. Örvendetes, hogy azon fiatalok közül, akik gyermekkorukban önhibájukon kívül nem keresztelttettek meg, vagy nem jutottak el az elsőáldozáshoz, most felnőtt fejjel, öntudatosan kérik azt. Számuk kb. harminc.

A százhúsz jegyespár buzgón, kitartóan járt jegyesoktatásra, megilletődött lélekkel szolgáltatták ki egymásnak a házasság szentségét. Az ifjúsági hittanosaink segítőkész lélekkel vettek részt az egyházközség életében. Voltak olyanok is szép számmal, akik az idén tértek be hosszú idő után a templomba, s attól kezdve rendszeresen járulnak a szentségekhez, más szóval, akik számára 1997 a komoly megtérés esztendeje. A szél ott fúj, ahol akar, a Lélek mindenhol működik a világban!

A kórházakban sokakhoz jutottak el időben a szentségek; olyanok is voltak, akik évtizedeken át zárták el magukat tőlük, s most meghatódott lélekkel békültek ki Istennel és önmagukkal. Egyes iskolákban osztályfőnöki órák keretében Istenről és szeretetről beszélve a tanulók szájtátva hallgatták, hallgathatták azt, amiről nekik így még senki nem beszélt.

A szentmiséken, de azokon kívül különböző egyéb alkalmakon is egyházzenei áhítatokon, szentségimádásokon, keresztútvégzéskor, litániákon vagy rózsafüzér ájtatosságokon is éreztük a kegyelem áradását, hogy a jó Isten maga köré gyűjt bennünket, hogy ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében, Ő ott van közöttük. Örömünk volt a

közös éneklésben, a közös imában, a szentáldozásban, a testvéri szeretet gyakorlásában. Örömünk volt az emberek nagylelkűségében, jószívű adakozásában, hogy ebben az anyagilag nehéz helyzetben is fenn tudtunk maradni, hogy tellett a legszükségesebbekre, s még építkezni, renoválni is tudtunk.

S mindezeken túl hány és hány kegyelemteljes pillanatról, sőt kifejezetten csodáról tudna beszámolni bárki közülünk, amelyeknek emlékét lelkünk legbensőbb zugaiban őrizzük. Köszönjük meg Istennek ezeket az örömöket, s a szaloncukor és díszek helyén ezeket is tegyük fel karácsonyfánkra. Ragyogják be a karácsonyi időszakot ezek az élményeink! S tanítson meg bennünket ez az időszak arra, hogy életünkben jobban észre tudjuk venni Isten jelenlétének és segítségének jeleit!

* * *

A választott nép tagjai később beismerték, milyen csodálatosan vezette ki őket Jahve Egyiptomból, hogyan tartotta a Vörös tenger vizét falként jobbra és balra, míg ők száraz lábbal átvonultak rajta. Ámde, mikor rájuk tört a száraz puszta szomjúsága, mindezt elfelejtették, s Istent próbára téve kérdezték: „Köztünk van-e az Úr vagy nincs?"

Határozzuk el magunkban ezen az ünnepen, hogy nem akarunk feledékenyek lenni Istenünk megtapasztalt jóságával kapcsolatban, és rövidlátóak gondviselését illetően. Isten, aki meglátogatta és megváltotta az Ő népét megszabadít minket mindig az ellenség kezéből, s beváltja amit ígért. S akkor félelem nélkül, örömben lehetünk napról napra, amíg élünk..." (vö. Lk 1,68-75)

A keresztény ember az öröm, a bizalom, a derű embere kell, hogy legyen. Elégséges tapasztalatunk lehet mindannyiunknak arról, hogy Jeremiás próféta szavaival zárjuk napjainkat: „Hiszen *itt élsz, közöttünk, Uram*, a te nevedet viseljük. Ne hagyj el hát minket, Urunk, Istenünk!" (Jer 14,9)

Dr. Berkes László
plébános

Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyett,
Hogy széna-szalma én már soha ne legyek.

Alázat s gyermeki lélek mily szent dolog!
Kik látták az Urat elsőnek? Pásztorok.

Miért mondod, hogy a Nagy kicsinnyé nem lehet,
S a porszem képtelen felfogni az eget?

Nézd a Szűz Gyermekét! S a szűk jászolt tekintsed:
Benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.

Bizony a szíved is kicsi jászol ha lenne,
Újra jönne az Úr s gyermekként megszületne.

Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
Elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.

Advent – Úrjövet

Az Advent a latin adventus szóból alakult ki, jelentése: eljövetel. Az egyházi év első része, a karácsonyt előkészítő időszak. A mai római liturgiában a karácsony előtti négy vasárnap és a közéjük eső 18-24 hétköznap.

Az advent a 4. században a gallikán liturgia területén alakult ki. Amikor még vízkeresztkor kereszteltek, az advent a keresztelésre szóló 3 hetes előkészítő időszak volt.

Az 5. században a karácsony ünnepe, decemer 25. egyre inkább előtérbe került, az advent is átkerült a karácsony elé és megnyúlt: 6 hetes időszak lett, Szent Márton napjától, tehát november 11-től december 24-ig tartott.

Nagyon valószínű, hogy Rómában az 5. század második felében, Szent Szimplicius pápa idejében vezették be a 4 hetes adventet, melyet így őriz a liturgia.

Közép-európai szokás advent idején roratét, azaz hajnali szentmiséket tartani, és egyre népszerűbb lett az adventi koszorú készítése. Ennek eredete az, hogy J. H. Wichern evangélikus lelkész 1840-ben imatermében felfüggesztett egy szekérkereket és rajta minden nap egy gyertyával többet gyújtott meg, és a falakat fenyőgallyakkal díszítette. Később a kereket koszorúvá alakították a köréje font fenyőgallyakkal. Ez a szokás 1930-40-ben a katolikus körökben is terjedni kezdett. A négy gyertya a négy adventi vasárnapot jelképezi, vagy azt a négyezer évet, amelyet az ószövetségi felfogás szerint az emberiség a Megváltó eljöveteléig megért. A gyertyák közül egy világosabb színű (rózsaszín), mert advent harmadik vasárnapján a mise bevezető éneke így kezdődik: „Gaudete in Domino semper" – „Örüljetek az Úrban mindig..."

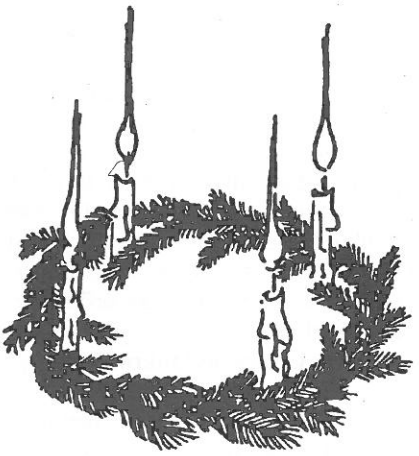

Van egy másik kevésbé ismert adventi jelkép is, a gyertyával díszített gyökér, amelyik Izajás próféta jövendölésére utal: „Vessző kél majd Jesse törzsökéből és hajtás sarjad gyökeréből". (Iz 11,1)

Advent négy vasárnapjának a gondolati tartalma: a kereszténység első századaiban a megtestesülésben hozzánk érkező Krisztus eljövetelére való előkészület és az ítéletre érkező Krisztus várása volt. A középkorban ez további jelentésekkel bővült, így az adventben megemlékezünk az Úr négy eljöveteléről: eljön a megtestesülésben, a kegyelemben, a halál óráján és a végítélet napján.

„A mi korunk boldog akar lenni Isten nélkül (akkor is, ha esetleg hisz Istenben), erkölcsös akar lenni önmegtagadás nélkül, nagy akar lenni igazságosság nélkül, bölcsességet, belső egyensúlyt akar a kereszténység szelíd közreműködése nélkül." (Johann Mi-

chael Sailer regensburgi püspök, 1751–1832) De az advent azt jelenti, hogy Isten közel jön hozzánk, belép a múló időbe, a változó történelembe, s az egyén életébe is. A kegyelem, a Megváltó eljövetele Isten ingyenes ajándéka, melyet nem lehet kiérdemelni. Meg kell nyitnunk szívünket, fel kell tárulnunk Isten kegyelmének. Jézus ahhoz jön el, aki tud vagy megtanul örülni, aki a keveset is meg tudja köszönni, tud örülni egy pohár víznek, egy kézfogásnak, egy gyertyának a karácsonyfán. Aki elismeri, hogy szegény, Isten csak azt tudja Jézus születésével megajándékozni. A karácsony megadja számomra a legnagyobb ajándékot, a személyes találkozást az Isten Fiával.

A karácsony a túlvilág ragyogása. Nagyon kell, hogy el ne felejtsük amit Szent Pál mondott: „A mi hazánk a mennyben van." Számunkra azonban az élet várakozó imádság marad, adventi homállyal, küzdelmekkel. A modern ember nem hitetlen, hanem kételkedő. Imádkozik is, de nem eleget és főleg nem elég jól, nem elég önfeledten. Ne mindig azt várjam, hogy Isten meghallgasson. Tanuljam meg hallgatni az Istent. Vegyem észre és éljem át: Isten szava betölt, Isten Igéje, aki emberré lett, üdvözít.

Adventi feladat legyen „lehordani minden hegyet és feltölteni minden völgyet". Lehordani a gőg hegyeit, mindazt, ami a szemek kívánsága, a test kívánsága és az élet kevélysége. Feltölteni minden völgyet, mert kishitűség azt mondani, hogy „én már nem lehetek jobb!" Törekedni kell jobbá lenni.

A zsidó nép történelme és a történelem egyáltalán: advent. Advent, mert Jézus eljön a test felhőjében, a kegyelem harmatában, a halál tusájában, az ítélet tükrében, és a történelem végén megmutatja a történelem célját, végső eredményét: „Meglátja majd minden ember az Isten dicsőségét".

Szabó János

1997. október 10-én II. János Pál pápa Dr. Katona István váci segédpüspököt nevezte ki az egri egyházmegye segédpüspökévé

A püspök atya Nagykátán született 1928-ban. 1948-tól a Szegedi Hittudományi Főiskolán tanult, 1953 júniusában szentelték pappá. 36 évet töltött a szegedi egyházmegyében. 1970-ben a Budapesti Központi Hittudományi Akadémián teológiai doktorátust szerzett. 1989 decemberében a váci székesegyházban szentelték püspökké. 1992-től ott volt plébános és általános helynök. Püspöki jelmondata: „Maradj velünk Jézusunk!" A veszprémi érsekké kinevezett Márfi Gyula helyére a Szentatya őt nevezte ki egri segédpüspökké.

Imádságos lélekkel kérjük rá Isten bőséges áldását, hogy egyházmegyénkben végzendő munkája Isten dicsőségét és a lelkek üdvét szolgálja.

Karácsonyi ünnepkör a Szentlélekkel

1978. október 16-án a pápaválasztó konklávé, majdnem félezer esztendő hagyományát megtörve, nem itáliai bíborost választott meg Szent Péter 264. utódjául. Az 58 éves Karol Wojtyla krakkói bíboros-érsek – maga is megdöbbenten – visszariadni látszott a roppant felelősség előtt. Ekkor lengyel honfitársa és atyai barátja, Wyszinszki kardinális melléje lépve azt súgta neki: „Vállalnod kell, ha téged választott ki a gondviselés, hogy átvezesd egyázát az új évezredbe!"

Azóta majdnem két évtized munkájából és megnyilatkozásaiból egyértelműen kitűnik, hogy II. János Pál pápa valóban fő hivatásának és küldetésének vállalta ezt a feladatot: *a Nagy Jubileum előkészítését és az átvezetést a harmadik évezredbe.* Már első enciklikájában Az ember Megváltójáról címmel (1979) arra hívott meg mindenkit, hogy „a várakozás állapotában, mintegy Új Adventben éljen". Ezt mélyítette tovább a Szentléleknek szentelt írásában, majd hirdette meg konkrét programmal az 1994 végén kiadott „A harmadik évezred közeledtével" kezdetű apostoli levelében. E mostani adventünk tehát kétszeresen adventi szent idő, s ezért mélyebb és átéltebb kell legyen: valóban reményteljes várakozás és odaadó készület az Úr érkezésére – egy igazán boldog karácsonyi találkozásra.

Ezt most az új egyházi évben a Szentatya szándéka szerint *a Szentlélek segítségével* kell és lehet elérnünk, ahogy a 44. pontban írta: „1998-at, a közvetlen előkészület második évét a Szentléleknek és az Ő megszentelő jelenlétének szenteljük... Az egyház nem is készülhet másként erre, csak a Szentlélekben. Amit ui. az idők teljességében a Szentlélek végbevitt, arra az egyház csak az Ő segítségével emlékezhet (Jn 14,26 szerint is)". „A jubileumi előkészület elsőrangú teendői közé tartozik tehát a Szentlélek jelenlétének és tevékenységének újrafölfedezése, mert Ő működik az Egyházban". (45) De „föl kell ébreszteni az érzékenységet mindaz iránt, amit a Szentlélek mond az Egyháznak és az egyházaknak (vö. Jel 2,7 sk.), valamint az egyes személyeknek – az egész közösség szolgálatára adott karizmák által". És még egy nagy reménységet említ meg a pápa e Szentléleknek szentelt és most indult évről, mely egy másik történelmi felismeréséhez kapcsolódik, és amelyet „Európa és a világ újraevangelizálásának" víziójaként szüntelenül hirdet szerte a világon, mint „a világ plébánosa" és fáradhatatlan zarándoka. „A mi korunkban is a Szentlélek *az új evangelizáció fő szerzője.* Jelentős lesz tehát újra fölfedezni a Szentlelket, mint aki Isten országát építi a történelem folyamán... A kereszténveket arra hívjuk, hogy készüljenek a harmadik évezredet megnyitó Nagy Jubileumra azzal is, hogy megújítják Isten országa végső eljövetelébe vetett reményüket."

Végül – ami a Szentatya szinte egyetlen megnyilatkozásából sem maradhat ki – a 48. pontban a Szűz Anyát, mint modellt és példaképet mutatja fel a Szentlélek év vallási megélésének segítőjeként. És ez a konkrét példa is nagyon jó, mert a Szentlélek működése mindig a lélek legmélyén és kevésbé látható, érzékelhető szférában történik. „Máriát, aki a Szentlélek működése által foganta a megtestesült Igét, és a

későbbiek során teljesen ráhagyatkozott a Szentlélek belső működésére, ebben az évben elsősorban úgy szemléljük és követjük, mint a Szentlélek szavát hallgató asszonyt, a csönd, az odafigyelés és a remény asszonyát, aki Ábrahámhoz hasonlóan „a remény ellenére reménykedve" (Róm 4,18) elfogadta Isten akaratát. Ő lett példaképe azoknak, akik teljes szívvel ráhagyatkoznak Isten ígéreteire."

Valóban Szűz Mária életének és Isten-anyai hivatásának döntő óráiban mindig ott találjuk (vagy érzékelhetjük) a Szentlélek működését. Így az angyali üdvözlet váratlan és megrendítő közlésében: „Fiad fog születni... A Szentlélek száll le rád és a Magasságbeli ereje betölt téged" (Lk 1,35); Erzsébet meglátogatásakor: „eltöltötte a Szentlélek" (és felismerte Máriában az Isten-anyát; Lk 1,41); Szent Józsefnek, a jegyesnek megdöbbenésénél és megoldás-keresésénél: „ Ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, hiszen a Szentlélektől van áldott állapotban (Mt 1,20). De ott is, ahol nincs név szerint említve a Szentlélek, kétségtelenül Ő az, aki Mária (vagy József) tanácstalanságának vagy lelki feszültségének feloldását adja. Pl. a betlehemi szálláskeresés szomorú elhagyatottságában a szülés előtt, az istálló botrányában, a heródesi gyilkos terv és menekülni kényszerülés megpróbáltatásakor, a templomi bemutatás titokzatos, félelmetes jövendölésében: „Lelkedet tőr járja át" (Lk 2, 35), végül a 12 éves Jézus elvesztésekor, és a megtalálásakor mondott különös szavaiban, melyeket „nem értettek meg"; de „szavait anyja mind megőrizte szívében" (Lk 2,51), és mint a pásztorok angyal jelenéses híradásában „el-elgondolkodott rajtuk" (Lk 2,20). Mindez biztosan a Szentlélek közreműködésével történt, aki aztán segített a megfelelő időben a teljesebb megértésre is...

Íme a legszebb példa a keresztény hívőnek – az advent és a karácsony méltó befogadására és átélésére.

Dr. Koncz Lajos

Jöjj Szentlélek Istenünk,
add a mennyből éreznünk
fényességed sugarát.
Jöjj szegények atyja te,
bőkezűség Istene, lelkünk
fényed hassa át.
Édességes vigaszunk,
drága vendég szomjazunk,
édes lélekújulás.
Fáradottnak könnyülés
tikkadónak enyhülés,
sírónak vigasztalás.
Boldogságos tiszta fény,
szállj meg szívünk rejtekén,
híveidnek napja légy.
Ihleted ha fényt nem ad,
emberszívben ellohad,
minden erő, minden ép.
Mosd meg, ami szennyezett,
asszuságra önts vizet,
orvosold a sebhelyet.
Simogasd a darabost,
fölmelegesd a fagyost,
útra vidd, ki tévelyeg.
Add, vegyék el híveid,
kik hitük beléd vetik
hétszeres kegyelmedet.
Jámbornak jutalmazást,
engedj boldog kimúlást,
mindörökké mennyeket.
Amen.

Krisztus betlehemi születése

Gondolatok a Születés bazilikánál

Jézus születésének helyét, a betlehemi Születés temploma barlangját 1996 szeptemberében, izraeli régészeti tanulmányutam alkalmával kereshettem fel. Sem az időpont, sem az időjárás – a mediterrán kései nyár – nem idézte a mi megszokott, hideg és havas karácsonyunkat. Nekem mégis a Szenteste jutott az eszembe, s Krisztus születéséről néhány napjainkig megismerésre váró kérdés...

Nem ismerjük az okát annak, hogy József legényemberként miért hagyta el szülővárosát, Betlehemet és költözött Názáretbe, ahol Máriával találkozott. Tudjuk viszont, hogy kényszerből, az Augustus császár által elrendelt adóösszeírás miatt tért vissza oda. Útjára az áldott állapotban lévő Mária is elkísérte, mert előírás szerint a cenzuson, a vagyonbevalláshoz neki is meg kellett jelennie.

József és Mária betlehemi tartózkodásának és Jézus születésének részleteire az írások, a régészeti források, az időpont meghatározására pedig a csillagászati kutatások derítettek fényt.

Amikor a szent pár Betlehem városához érkezett, József szülőházába tért volna meg. Erre azonban nem kerülhetett sor. Erről, illetve Krisztus világrajöttéről Lukács evangéliumában a következőket találjuk: „Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson." (Lk 2,7)

A „szállásként" fordított katalyma szó Gerhard Kroll szerint a házigazda nagy szobáját jelentette (Kroll: Jézus nyomában 1980, 48.). A háziakkal vagy a korábban érkező rokonokkal teli, zsúfolt helyiség alkalmatlan volt arra, hogy szülőszoba legyen. Ezért József és jegyese szükségmegoldásként a ház istállójába húzódott vissza, a jászol mellé. Arra, hogy az istálló barlang volt, az a sok évezredes hagyomány bizonyíték, amely szerint e térségben a házakat gyakran barlang elé építik, vagy a barlangot belefoglalják a házba.

Betlehemben a Születés temploma a város keleti részén található. A régészeti kutatások szerint az ószövetségi Betlehem a Születés templomától délre terült el. Innen vaskori, Kr. e. 1200-tól határozható leletekre bukkantak. Magából a Születés barlangjából a fiatalabb vaskortól, Kr. e. a VII. századtól a római és bizánci korig terjedően keltezhető régészeti emlékeket ismerünk, amit a Születés barlangja azonosítása szempontjából nagy jelentőséggel bírnak.

A pásztorok itt találtak rá a betlehemi születésűnek jövendölt Messiásra. Lukács szerint a pásztorok nyájuk mellett így szóltak egymáshoz: „Menjünk Betlehembe, hadd lássuk, amit az Úr tudtunkra adott. Gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket" (Lk 2,15-16).

A kisded születési helyét a napkeleti bölcseknek a betlehemi csillag mutatta. Ezt a karácsonyi betlehemeken üstökösnek szokták ábrázolni. Valójában azonban egy üstökösszerű fényjelenséggel kísért sajátos csillagászati jelenségről, a Jupiter és a Szaturnusz bolygók ún.

együttállásáról van szó. Ennek időpontja csillagászatilag egészen egyértelműen kiszámítható, megadva Jézus születésének idejét: Augustus uralmának 23. évében, Kr. e. 7-ben volt. (Teres: Biblia és asztronómia 1994, 53.)

Most karácsony közeledtén sok-sok kilométerre a Születés templomától – ahol egykor a föld és az ég találkozott – egy legenda és annak tanulsága idéződik fel bennem két szerzetesről, akik elindulnak megkeresni ezt a helyet, és hosszú bolyongás után – célhoz érve – saját cellájuk ajtaján nyitnak be. „...megértették: az a hely, ahol az ég és a föld találkozik, itt van, ezen a földön, ott azon a helyen, amelyet Isten kijelölt nekünk." (Hetényi Varga Károly: Beszélgetés a Mesterrel 1982, 328.)

Dr. Ringer Árpád

Szentmisék és áitatosságok rendje a karácsonyi ünnepkörben

DEC. 24. SZERDA
MINDSZENTI TEMPLOM 16.00 pásztorjáték, 18.30 szentmise, 22.45 pásztorjáték, éjfélkor éjféli szentmise
ZÁRDA KÁPOLNA szentmise éjfélkor
KÁLVÁRIA KÁPOLNA szentmise 18.00

DEC. 25. KARÁCSONY, URUNK SZÜLETÉSÉNEK ÜNNEPE
Vasárnapi miserend (lásd 24. oldal)

DEC. 26. KARÁCSONY MÁSNAPJA, SZENT ISTVÁN VÉRTANÚ
MINDSZENTI TEMPLOM vasárnapi miserend
17.00 a Mindszenti Énekegyüttes karácsonyi hangversenye
ZÁRDA KÁPOLNA szentmise 7.30 és 17.30
KÁLVÁRI KÁPOLNA nincs szentmise

DEC. 27. SZOMBAT
Hétköznapi miserend
Karácsonyi zenei áhitat (Magnificat ifj. ének- és zenekar) 17.00

DEC. 28. SZENT CSALÁD VASÁRNAP
Vasárnapi miserend

DEC. 31. SZERDA
Hétköznapi miserend
MINDSZENTI TEMPLOM
az esti szentmisében (18.30) év végi hálaadás, TE DEUM
ZÁRDA KÁPOLNA
az esti szentmisében (17.30) év végi hálaadás, TE DEUM
KÁLVÁRIA KÁPOLNA nincs szentmise

JAN. 1. SZŰZ MÁRIA, ISTEN ANYJA (ÚJÉV)
Vasárnapi miserend

Egy mozgalmas, fáradhatatlan élet

Nemrégiben jelent meg az Iskolai Kórusok Könyve című kiadvány, melynek szerzője SOÓKY ISTVÁN karnagy, zenetanár. A könyv megjelenése kapcsán ismerkedjünk meg közelebbről a szerzővel, aki ötleteivel, liturgikus segédanyagaival gyakran keresi föl a Mindszenti Plébánia irodáját is, egész életét az egyház szolgálata tölti ki.

Pista bácsi 1913-ban született Egyházgellén (ma Szlovákia). Már gyermekkorában magával ragadta a liturgia és egyházi zene szépsége, itt kezdődött kötődése az egyházhoz. 1927-ben Bécsbe került, ahol megtanult orgonálni, és a papi hivatás gondolata is megfordult a fejében. A Jóistennek azonban más tervei voltak vele. Édesapja halála után visszatért szülőfalujába, majd Pozsonyban folytatta tanulmányait. Az Orsolyiták Tanítóképzőjében kántori oklevelet szerzett és a Zene és Sziniakadémián elvégezte az orgona tanszakot.

1938-ban a Tata-óvárosi kapucinus templomban lett karnagy, miközben a Zeneakadémia egyházzenei, majd középiskolai ének-zene tanári tanszékein tanult. Tanulmányai befejeztével kinevezést kapott a tatai volt Piarista Gimnáziumba, de ez akkor azt is jelentette, hogy egyházzenei működését fel kellett függesztenie.

1950-ben Miskolcra került. Először a Zenekonzervatórium orgona tanszakát vezette, majd az Óvónőképzőben dolgozott, végül a Földes Ferenc (volt Fráter György) gimnáziumból ment nyugdíjba 1973-ban.

Közben megnősült, felesége is pedagógus volt, így egymást segítették, biztatták, támogatták a munkában. Saját gyermekek híján másokét igyekeztek igaz emberré nevelni. Sok-sok volt miskolci diák gondol rájuk ma is szeretettel.

Mint az egyházi zene elkötelezettje városunkban is több templomi énekkarral állt kapcsolatban. Négy évig a minoriták énekkarát vezette, orgonált a vasárnapi szentmiséken, ami 1957 táján nem volt veszélytelen, de Szent Cecília átsegítette a nehéz időszakon.

Nyugdíjba vonulása után, felkérték az egri papnevelő intézetbe a kispapok zenei oktatására. Nagy örömmel és hivatásszerű odaadással dolgozott ott 10 éven át. Tanítványai szerint sikerült igazolnia Kodály elvét: nincs „botfül", csak gyengébb hallás, ha megtaláljuk a baj okát és a javítás módját.

A nyugdíjas évei sem telnek tétlenül, közreadott kisebb közösségek használatára egy Vesperást és Mária-vesperást, összeállított az adventi gyertyagyújtáshoz egy kis liturgikus füzetet stb. Időközben egyedül maradt, felesége meghalt, s azóta egy nyugdíjasházban él. Sajnálatos, hogy idős korára hallása úgy megromlott, hogy a legmodernebb hallókészülékekkel sem tudja élvezni a muzsikát. De ez sem akadályozza abban, hogy az egyházzenéért továbbra is fáradhatatlanul dolgozzon.

Korábbi cikkekből válogatta: **M. P.**

Isten megteremtette az embert...
férfinak és nőnek teremtette őket (Ter1 1,27)
...s a kettő egy test lesz (Ter 2,24)

Ifjú házasok találkozója a Mindszenti Plébánián

A házasság Isten ajándéka; eredete szent, a Teremtő akarata. „Te adtad az embernek a lét adományát..., végtelen jóságod, amely kezdetben megalkotta az emberi családot, folyamatosan a szeretet hivatására sarkallja a véget nem érő közösség boldogsága felé." (Római Misekönyv)

Az önátadás, mely eljut az „egy test, egy lélek" egységébe, az Úrban gyökerezik. Ha hisszük, hogy minden jegyespárt Isten köt össze, akkor érthető a tilalom: „... amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza!" (Mt 19,6) A család a megélt hit, az élő remény és a szeretet gyakorlásának színtere, ahol az ember az lehet – annak kell lennie – akinek az Isten elgondolta.

II. János Pál pápasága alatt nagy súlyt kapott a családpasztoráció. Legfőbb törekvése a házaspárokat a hit mélyebb megismerésére és megélésére segíteni.

Plébániánkon száznál is több jegyespár köt évente házasságot. Legtöbben a péntek esti jegyesoktatásokon készülnek fel erre. Sokan esküvőjük előtt keresztelkednek meg vagy lesznek elsőáldozók.

Advent első vasárnapján – újszerű kezdeményezésként – meghívást kaptak egy találkozóra azok a fiatalok, akik 1996-97-ben kötöttek házasságot a Mindszenti templomban. A téma: a család ünnepei, ezen belül a karácsony, a Szent Család megünneplése volt. Délután 3 órakor lelkes fiatalok töltötték meg a templom padsorait. A plébános atya üdvözlő szavai után ünnepi hangulatú diavetítés indította a rendezvényt, majd Dr. Sándor Csabánétól érdekes, vidám beszámolót hallhattak, hogyan ünnepelnek egy olyan családban, melyet 6 gyermek boldog öröme-gondja tölt be. Az összejövetel központi része a szentmise volt. A jelenlévők lelkes imával, énekszóval ünnepelték a megváltás misztériumát. A program agapéval és jókedvű beszélgetéssel folytatódott a tanácsteremben. Az emlékek felidézésével a fiatalok újraélték házasságkötésük felemelő perceit. Boldogan mutatták a fotókat, melyeken esküvőjüket, házasságuk első időszakát vagy a közben megszületett kisbabájukat örökítették meg. Késő estig együtt volt a társaság, jól érezték magukat, a családi élet kezdeti gondjairól, örömeiről, vallási életéről folyó beszélgetés hamar közösséggé formálta a résztvevőket. A plébánián lesznek még hasonló találkozók a későbbiekben is, ezekre várjuk azokat is, akik most nem tudtak eljönni. Ilyen közösségek kialakítására a házasság, család értékeit alábecsülő korunkban egymás megerősítése miatt is nagy szükség van, de ugyanakkor a többi ember felé is tanúságot kell így tenni arról, amit ezek a fiatalok már fölismertek:

A család a Teremtő Isten tervét szenteli meg,

a család a társadalom reménye, mert a jövőt építő és megszentelő nemzedék felnövekedésének egyedüli helye,

a család a mi reménységünk, mert az Úr ott van tagjai között, mint egykor a kánai mennyegzőn.

Almássyné

Jézus litánia

A Jézus litánia lényege, hogy Istent keressük vele. Szólongatjuk Jézust, a Mindenhatót. Tudjuk, hogy Ő az, aki megváltja életünket, az ő irgalmát kérjük, nála keresünk menedéket.

Uram irgalmazz!
– *Uram irgalmazz!*
Krisztus kegyelmezz!
– *Krisztus kegyelmezz!*
Uram irgalmazz!
– *Uram irgalmazz!*
Jézus hallgass minket!
– *Jézus hallgass minket!*
Jézus hallgass meg minket!
– *Jézus hallgass meg minket!*
Jézus, az élő Isten fia
– *irgalmazz nekünk!*
Jézus, Szűz Mária fia
Jézus, az örök főpap
Jézus, az élet teljessége
Jézus, a mi legjobb barátunk
Jézus, életünk támasza
Jézus, leghűségesebb társunk
Jézus, aki bennünk élsz
Jézus, aki mindennél jobban szeretsz
Jézus, kegyelmek meghozója
Jézus, emberi életek ismerője
Jézus, élő szeretet
Jézus, az alázat példája
Jézus, életünk Ura
Jézus, a gyengék ereje
Jézus, a forrás
Jézus, az elesettek támogatója
Jézus, a félénkek gyámolítója
Jézus, a szótlanok szószólója
Jézus, gondolataink ismerője
Jézus, életünk vezetője
Jézus, gondjaink előzője
Jézus, lelkünk kovácsa
Jézus, barátom
Jézus, életem ajándékozója
Jézus, hű társam
Jézus, mennyei magvető
Jézus, csendes segítőm
Jézus, gondjaink megoldója
Jézus, esetlenek segítője
Jézus, zárkózottak menedéke
Jézus, útkeresők iránytűje
Jézus, magányosok barátja
Jézus, kisgyermekek barátja
Jézus, életem megváltója
Jézus, életem értelme
Jézus, álmom őrzője
Jézus, kegyelem forrása
Jézus, lelkem orvoslója
Jézus, életem megédesítője
Jézus, elveszett lelkek irányítója
Jézus, elveszett életek tanácsadója
Jézus, lelkem barátja
Jézus, aki mindig megszólítasz
Jézus, aki mindig meghallgatsz
Jézus, legfőbb példaképünk
Jézus, életünk célja és értelme
Isten báránya, te elveszed a világ bűneit
– *kegyelmezz nekünk!*
Isten báránya, te elveszed a világ bűneit
– *hallgass meg minket!*
Isten báránya, te elveszed a világ bűneit
– *irgalmazz nekünk!*

Isten, a hatalmas, mégis elragadóan szelíd

Tegnapig megszoktam, hogy mondjam: *„Mi Atyánk a mennyekben"*. Értsük meg egymást, ez sem olyan könnyű.

Elhinni, hogy a teremtő Isten, a végtelen hatalmas Atya, egyúttal szerető Atyám, ez már a hitben megtett hosszú út gyümölcse.

A múltban égzengés és villámlás közepette könnyebb volt olyan „Úrra" gondolni, azaz olyan Istenre, aki félelmet kelt az emberekben.

Isten egyetlensége és világ fölöttisége a félelem első oka. Az Ószövetséget olvasva lemérhetjük, hogy milyen úton tért vissza Isten népe a szolgaságból az Ígéret Földjére. Olykor-olykor már a szeretet jelentkezik a próféta hangjában: *„De megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfeledkeznék is: én akkor sem feledkezem meg rólad"* (Iz 49,15).

De a Törvényhozó is hallatja hangját: *„A bűnt nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem az atyák bűneit számonkéri fiaiktól és unokáiktól harmad- és negyedízig."* (Kiv 34,7).

Olvassátok a Leviták, a Számok könyvét, mindenekelőtt a Második Törvénykönyvet, és saját magatok meggyőződhettek róla, hogy a *„félelem a bölcsesség kezdete"*.

De ezen az éjszakán, ezen a helyen nem gondolok többé a Levitákra, sem a Második Törvénykönyvre.

Egy istállóban vagyok Máriával, és elmerülök az Evangéliumban. És az angélium azt mondja nekem: *„Mária megszülte elsőszülött fiát"* (Lk 2,7).

Isten, túl minden dolgon és fölfoghatón, emberré lett, a félelem szelíd vigasszá, a megközelíthetetlenség öleléssé változott. A messzeség közel jött, Isten gyermekké lett. Fölfogjátok, mekkora fordulat ez?

Igazán megtörtént, hogy egy asszony teljes igazságként mondhatta: *„Én Istenem, én Gyermekem"*.

Most már nem félek. Ha Isten ez a kisgyerek, aki istállóban szalmán fekszik, Isten nem félelmetes többé számomra. És ha Mária mellett ülve halkan utána mondhatom: „Én Istenem, én Gyermekem", az ég lépett be házamba, és hozott békét nekem. Az apámtól félhetek, különösen, ha még nem ismerem, de gyermekemtől nem! Nem félhetek egy gyermektől, akit magamhoz szorítok, simogatok, egy gyermektől, aki védelmet és meleget keres nálam. Nem félek többé, mostmár nem. Békesség van bennem, ami előzött minden félelmet. Nem marad más számomra, mint az az erőfeszítés, hogy megtartsam a hitet.

Hinni annyi, mint világra hozni. A hitben itt és most világra hozom Jézust.

Mária is így tette. Persze ahhoz, hogy Jézust testileg világra hozza, elég volt számára kilenc hónap.

Ahhoz, hogy Jézust hitben világra hozza egy egész életre volt szüksége, Betlehemtől Golgotáig.

Mária, én hiszem, akárcsak Te, hogy ez a Gyermek Isten és hogy a Te Fiad, és imádom őt.

Imádom jelenlétét a köpenyem alatt nyakamban lógó tokban, ahol a kenyér védtelen, még a testnél is védtelenebb színe alatt rejtőzik.

Néha hallani vélem halk hangodat, Mária, ahogyan magadban suttogod, úgy mint Betlehemben:

„Én Istenem, én Gyermekem".

És én utánad mondom.

Ez a ma esti rózsafüzér.

Minden olyan, mint akkor volt.

Az állatok lehellete fölmelegíti a barlangot, úgy mint akkor.

Carlo Carretto

RÖVID HÍREK A PLÉBÁNIA ÉLETÉBŐL

Felújítás, renoválás...

Az egyházközség épületeinek és javainak felújítása, megóvása állandó feladatunk. Mint az idei búcsúra kiadott értesítőnkben is jeleztük, a soron következő sürgős munka a templom tornyain levő keresztek megerősítése volt, mivel nagyobb szél esetén különösen a jobb oldalali erősen kilengett.

A geodéták mérései szerint a torony 55,3 m magas. A feladat megoldásához alpintechnikára és óriásdaru alkalmazására volt szükség. A munkálatok elkezdésekor derült ki, hogy a keresztet tartó gerenda korhadt el. A tornyot nem kellett visszabontani. A 2,5 m-es rézlemezből készült kereszt leemelése az eredeti helyéről a földre mintegy kétórai munkát vett igénybe. Ritka alkalom volt, hogy megérinthettük az ilyen magasságból lehozott keresztet. A keresztet tartó 6-7 méteres gerenda kiemelése, majd az új, kifaragott tartógerenda visszahelyezése zökkenőmentesen történt, majd felerősítették a torony újraaranyozott keresztjét. Sokan figyelték dermedten, de nagy megelégedéssel az alpinisták, az óriásdaru, az L & V Transport Kft. és a Dúc Bt. által végzett összehangolt munkát. A másik toronykereszt jelenleg csak megerősítést kapott.

Köszönet és hála a munka valamennyi résztvevőjének és segítőjének. Egy közvetlen balesetveszélyt is magában rejtő probléma oldódott meg sikerrel.

Ezen munkálatokkal nagyjából egyidőben végeztettük a Glória épület túlsó végén lévő kereszt körüli ívelt háttérfal újjáépítését, mivel düledező állapotban volt.

Ezúton is megköszönjük híveink erre a célra történő adakozását, a bajban együttérzésüket és imádságukat.

Dr. Boros Attila

1997 nyarán megkezdődtek templomunkban az orgona felújítási munkálatai, sor került a hangszer elektromos vezérlésének cseréjére. A városban ez az utolsó ilyen elektronikával rendelkező orgona, a többi hasonló vezérlésű hangszer (Luther udvar, Diósgyőri templom stb.) a korábbi években már átépítésre került. Az új elektronika félvezetős áramkörök összessége, amely nem tartalmaz mozgó alkatrészt, beleértve az elektromágnesek kapcsolásától a kopulázásig a regisztrációt és a kombinációk kezelését is. Az elektronika cseréjével párhuzamosan a vezetékrendszer teljes cseréje is megtörtént.

Templomunkban nem hallgatott el hosszú időre az orgona, ezért a munkálatok elhúzódnak, a végső összeszerelés jelenleg is tart. Reméljük, karácsonykor már megújulva kíséri a hívek énekét és az angyalok kórusával hirdeti: „Dicsőség mennyben az Istennek, békesség földön az embernek!"

K. Z.

Mindszenti Énekegyüttes

A nyári szabadság és pihenés után szeptember hónaptól újra kezdte próbáit és felkészülését a Mindszenti Énekegyüttes Balázs Ferenc kántor vezetésével. Templomunkban minden hónap első vasárnapján a 10 órai nagymisén énekelnek.

Az őszi hónapokban a templom falain kívül is szép szerepléseket mondhatnak magukénak.

Október 18-án a Váci Egyházmegye mintegy 1000 főt megmozgató kórustalálkozóján Monteverdi Messa-ból a Kyrie és Agnus Dei tételt énekelték.

November 23-án az Avas-déli Ige templomában Szt. Cecília tiszteletére rendezett hagyományos Miskolc városi kórustalálkozón minorita szerzetesek műveit adták elő.

December 3-án a Vasas Művelődési Központban léptek fel, a B.-A.-Z. megyei Össznyugdíjas Szövetség jótékonysági műsorában, melynek fővédnöke Kobold Tamás, Miskolc város polgármestere volt.

A karácsonyi ünnepkörben december 21-én Felsőzsolcán hallhattuk, templomunkban december 25-én a 10 órai nagymise keretében, 26-án pedig karácsonyi zenés áhitaton hallhatjuk a betlehemi kis Jézust dicsőítő éneküket.

Az együttes e helyen mond köszönetet mindazoknak, akik a személyi jövedelemadójuk 1%-át a Mindszenti Énekegyüttesért Alapítvány számlájára utalták, s kéri a jövőben is szeretetteljes támogatásukat.

Dudás Lászlóné

Egyházzenei áhítat

„Isten hazát készített nekik" címmel egyházzenei áhitatot tartottak október 26-án, vasárnap délután 5 órakor Miskolcon, a Mindszenti templomban. Az egyházzenei áhítaton – Balázs Ferenc, a templom orgonistája és karnagya mellett – közreműködtek a plébánia közösségében élő művészek: Zobay Béla (trombita), Boros Krisztina (hegedű), Fülep Márk (fuvola), Kriston Tamás (hegedű), Lipták Zsuzsanna (gordonka), valamint a templom énekkarai: a Rózsafüzér Kórus, a Magnificat ifjúsági ének- és zenekar és a Mindszenti Énekegyüttes. Verseket mondott Ötvös Éva előadóművész.

A jelenlegi Minszenti templom helyén a középkorban Mindenszentek tiszteletére szentelt kápolna állt, erről kapta nevét a település.

Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódóan ez az egyházzenei áhitat az ősi kápolnának illetve településnek kívánt emléket állítani.

ÚJ MUNKATÁRSUNK LETT

Czókó Mónika hitoktató, adminisztrátor

Miskolcon született 1972-ben. Az általános iskola után a Zrínyi Ilona Gimnázium ének-rajz tagozatára járt, ahol 1991-ben érettségizett. Diákévei alatt 8 évig magánéneket tanult. Tanulmányait a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán folytatta, ahol 1996-ban általános és középiskolai hittanári képesítést szerzett. Plébániánkon a hitoktatásban és az irodai munkában vesz részt.

Kolping család

A Mindszenti Kolping család tisztújító közgyűlést tartott december 9-én. A közgyűlésen Kovács Gyula, a gyöngyösi Kolping család elnöke, a keleti régió titkára is részt vett, mint levezető elnök. Dr. Sándor Csaba elnök az eltelt időszakról tartott beszámolójának elfogadása után az alapszabály néhány pontjának módosítása következett, majd az új vezetőség megválasztására került sor. A Kolping család elnöke ismét Dr. Sándor Csaba lett, akit nemrégiben választottak meg a keleti régió világi elnökévé is. A titkár Marton Ágnes, a pénztáros Gáspárné Kis Mária, a szenior csoport vezetője Dr. Szekernyés Zoltánné, ifjúsági vezető Kohár Katalin. A vezetőség tagjai lettek még Kmeczkó Gyula és Váradi Gábor.

A Kolping család továbbra is várja tagjai sorába azokat a katolikus híveket, akik az alapító Adolf Kolping szellemében akarnak munkálkodni Krisztus egyházának építésén.

„Isten áldja a tisztes ipart!" *(régi kolpingos köszöntés)*

Ifjúsági rekollekció

volt november 22-én a Mindszenti templomban. A város több plébániájáról érkező fiatalokat egésznapos program várta. A Krisztus Király ünnepét megelőző napnak különös aktualitást adott, hogy ekkor ért véget a Szentatya által 1996-ban meghirdetett Krisztus év. A lelkigyakorlatot, melynek jelmondata ez volt: „Krisztussal az új évezredbe!" Szántó József mezőkövesdi plébános atya tartotta. Beszédében a fiatalokat arra buzdította, hogy az Egyházat édesanyjukként szeressék, hiszen a keresztség szentségében az egyházban megkapták az istengyermekség kegyelmét, melyet fiatalos lelkesedéssel kell életre váltaniuk saját maguk és társaik számára. Rövid, csendes elmélkedés után kiscsoportokban mondhatták el elképzeléseiket arról, milyen változásokat tartanak fontosnak a XX. század végén az egyház életében, illetve mit tartanak jónak és feltétlenül megtartandónak.

A közösen elfogyasztott ebédet követően újabb elmélkedés és beszélgetés várta a résztvevőket a jó szentgyónásról, szentáldozásról.

A lelki nap közös szentmisével zárult.

A lelkigyakorlat közelebb hozta egymáshoz a fiatalokat, akik egymás hitéből is erőt merítettek, hogy hűek maradjanak Krisztushoz, és az egyház szentségeiben való részesedésük által kereszténységükben is felnőtté váljanak.

K. S.

MINDSZENTI EGYHÁZKÖZSÉG JÓSZOLGÁLATI ALAPÍTVÁNY

Az alapítvány célja a Mindszenti egyházközséghez tartozó létesítmények: templom, kápolnák, plébánia, Glória épület és temető fenntartása, továbbá az egyházközség érdekeit szolgáló új létesítmények építése és üzemeltetésének biztosítása. Aki nagyobb összegű befizetéssel kívánja támogatni ezt a nemes célt, a plébánián kérhet postai utalványt, s kérésére igazolást kap arra vonatkozólag, hogy a befizetett összeget a szabályok szerint levonja az adóalapjából.

Szalagavató a Fráter György Katolikus Gimnáziumban

A középiskolák életében a szalagavató mindig olyan szerepet tölt be, mint az egyház életében egy-egy kiemelt időszak – advent, nagyböjt – kezdete. Valami elkezdődik, egy intenzívebb időszak: felkészülés az érettségire.

Gimnáziumunk végzősei számára 1997. december 6-án volt a szalagavató a Minorita templomban. Bensőséges, meghitt hangulat volt a jellemző, annak ellenére, hogy a templom teljesen megtelt a végzős diákokkal és családtagjaikkal.

Az ünnepség a diákok gyertyás bevonulásával kezdődött, mely Jézus hasonlatát juttatta eszembe: „Talán azért gyújtanak világosságot, hogy véka alá vagy ágy alá rejtsék, nem pedig azért, hogy tartóra tegyék?" (Mk 4,21) Milyen jó lenne, ha ezek a fiatalok, akik most büszkén hordják a szalagot, ugyanilyen örömmel lennének mások számára is világossághordozók az életben.

A bevonulás után irodalmi műsor következett, melyben költői képeket felhasználva emékeztek vissza az elmúlt évekre, a tanulásra, osztályközösségre, az élményekre és a bölcsességekre. Mindezeket összesűrítve magába foglalja az a kis szalag, melyet a karjukon hordanak: „Csak sötétkék bársony, rajta betűk és számok. De nem csupán bársony, meg betűk és számok, hanem jelkép, s e jelképpel üzenünk..." A szalag jelez a külvilág felé: a hovatartozásukról. Arról üzen, amiről néhány éve talán még nem mertek beszélni. Arról, amiről azt gondolták, talán kinevetnek érte minket.

„A szalag befelé is jelez: emlékeztet, hogy nem csupán fiatalok és diákok vagyunk, hanem – reméljük – felnőtt és művelt férfiak és nők, reméljük: jellemek, hisszük: keresztények, tudjuk: európaiak és magyarok."

Az irodalmi műsor után iskolánk igazgatója szólt a végzős diákokhoz és családtagjaikhoz, majd Dr. Kovács Endre püspök atya megáldotta a szalagokat.

Az osztályfőnökök külön-külön, minden egyes tanulónak feltűzték a szalagot, akik ezután a templom szentélyében, osztályonként felállva átvették újra a lángot egy-egy atyától. Ez jelképezte, hogy iskolánkban a tudás fénye a hit lángjával párosul, mert csak így lehet igazi, teljes értékű keresztény sőt egyáltalán méltó, emberi életet élni.

Az ünnepség zárásaként Szűz Mária közbenjárását kértük énekünkkel. A diákok és a hozzátartozók ezután átvonultak a Minorita kollégium ebédlőjébe, ahol az est további része kötetlenül, beszélgetve telt el, persze nem mellőzve a finom falatokat, süteményeket.

„Ha vizsgálod képességeidet, amelyeket az Úr adott, a helyet, ahová állított, azokat, akik között élsz, felfedezed majd a feladatot, amelyet neked szánt."

Szarvas István

(Az idézetek az irodalmi műsorból valók)

GYERMEKVERSEK

A Fráter György Katolikus Gimnáziumba járó, a mi plébániánkhoz tartozó gyerekeket meghívtuk egy szeretetreggelire december 7-én, vasárnap a fél 9-es szentmise után. Néhányan közülük eljöttek – nem üres kézzel. Kis írásaikkal érkeztek, verset faragtak a télről, karácsonyról. Íme közülük néhány! Fogadjuk szeretettel próbálkozásukat!

Karácsonyi boldogság

Karácsonykor hull a hó,
Ajándékot kapni jó!
Ilyenkor a sok gyerek
Játszik, örül és nevet.

A karácsonyfa ragyog,
Petinek szíve dobog
Ajándékba autót kapott,
Januártól erre vágyott.

Hugocskája babát kapott,
Szemecskéje nagyra nyílott.
A Bodri kutya is ott ült,
Neki is egy csont került.

Boldogságukban táncra keltek,
Az asztalra mamájuk megterített.
Vacsorához ültek,
És egy jót ettek.

Vacsora után még játszottak,
Peti autóval, Kati babákkal,
Ezután lefeküdtek,
És reggel frissen felkeltek.

Mi az első? Hát a játszás,
Gyerekeknél ez a szokás,
De a szánkózás se marad ki,
Reggeli – és nyomás ki!

Hideg van, de fejükön sapka,
Így hát jöhet a nagy hócsata!

Koppány Ágnes
(amikor még kicsi volt)

A tél

A tél az év legszebb évszaka
ami mindig szép, mindig gyönyörű
egyszóval: tökéletes.

Bár igaz az, hogy néha, sőt elég gyakran
hideg, zord, sötét,
de ezt az oldalát feledteti velem
a Karácsony.

Karácsonykor van az év
leghosszabb éjszakája,
és ilyenkor lehet akár sötét, akár hideg,
akkor is boldogok vagyunk.
Hisz maga az Isten szállt közénk.
Világot gyújtott a sötétben,
elhozta nekünk a fényt,
mert így szól róla az Írás:
„Ő a világ világossága!"

Tehát karácsonykor azt kell
tennünk, mint a pásztoroknak:
hódolnunk kell a kis Jézusnak!

Takács Csaba

Szeretetnek szép ünnepe,
Decembernek elején,
Miklós püspök ünnepén,
Várnak rád a gyerekek,
Kicsi szívük megremeg.

Cukrot, diót, mogyorót,
S megannyi csupa jót,
Hoz ő el minekünk,
Miközben rá emlékezünk.

Sipos Tamás

Karácsony

Szeretetnek szép ünnepe
Szívünk édes Betleheme,
Várunk téged szívrepesve,
Sok-sok ember örömére.

Bajusz Tamás

A tél

Miért szép a tél?
S másnak miért nem?
S én miért mégis szeretem?
A hideg csúszós utak miatt
én mért meg nem vetem?

Hogy miért?

Mert télen a hó
hullik fenn a hegyeken,
bepárnázva hegyet-völgyet,
s így sípályát készít nekem.
Látom a jókedvű gyerekhad
hancúrozik a hógyepen,
hógolyózik és szánkózik
vidáman, önfeledten.

Én a hegyek szerelmese
elmerengek csendesen,
hogy amit Isten alkotott,
én mennyire szeretem!

Majoros Edit

A hóember

Nemsokára itt a tél,
a hóember is visszatér.
Játszunk, játszunk, vigadozunk,
majd egyszer csak hógolyózunk.

Építsd szaporán a hóembert,
széngombjait el ne feledd,
a fejére fazekat tégy,
s kezébe a seprűnyél kél.

Hogyha ezzel elkészültél,
szaladj haza, ebédeljél.
Az ebédet gyorsan megedd,
mert vár a réten hóembered.

Lőkös Dorottya
Lőkös Dániel

A tél

Hull a hó, hull a hó,
Kisgyermekek álma,
Tél apó, tél apó,
Jön, s megy minden házba.

Betekint az ablakokon,
S csizmát lát mindenhol,
Majd megtölti mogyoróval,
S zsákja egyre fogy.

Néhány nap elmúlik,
S boldogságra ébredünk,
Ez lesz majd a karácsony,
mely legboldogabb ünnepünk.

Sok ajándék a fa alatt,
Szintén még a fára,
Ilyenkor mindenki örül,
Készülődik, s fárad.

Wirtz Eszter

A magyar egyház ünnepe

Apor Vilmos a boldogok sorában

1997. november 9-én, vasárnap délelőtt II. János Pál pápa boldoggá avatta Apor Vilmos győri vértanú püspököt, aki 1945 húsvétján híveit védelmezve szenvedett mártírhalált. A szentmisén mintegy 30 ezer zarándok volt jelen, köztük ötezer magyar is. A legtöbben természetesen a győri egyházmegyéből érkeztek, de Magyarország szinte minden részéből voltak résztvevők. A boldoggá avatási szertartásra – melyet Pápai Lajos, a győri egyházmegye püspöke kért – a szentmise bűnbánati része után került sor.

A jelöltek életrajzának rövid ismertetése után II. János Pál latin nyelven mondta el a boldoggá avatás hivatalos formuláját. Ezzel egy időben a Szent Péter bazilika homlokzatán leengedték a leplet a három új boldog kifüggesztett arcképéről. Az egyházmegyék nevében ismét Pápai Lajos püspök mondott köszönetet.

A templomok anyjaként tisztelt Lateráni bazilika ünnepéről is megemlékezve a pápa homiliájában arra hívta föl a hívek figyelmét, hogy a boldoggá avatottak mindegyike Krisztusra, mint alapkőre építette a maga életének templomát. Magyar nyelven szólt Apor Vilmos hősies fokon gyakorolt erényeiről, akit a nyáját védve éppen Nagypéntek napján ért a halálos golyó, s így élte meg saját személyes húsvétját, hiszen jó pásztorként életét adta juhaiért. „Vilmos püspök hősies tanúságtétele becsületére válik a magyar nemzet nemes történelmének, s a mai naptól fogva az egész egyház csodálattal tekint fel rá."

A hívek könyörgése spanyol, magyar és olasz nyelven hangzott el, majd sor került az Apor Vilmos átlőtt ruhájából származó relikvia átadására. A szentmise áldozati részében buzgó imával és énekkel kapcsolódtak be a téren összegyűlt zarándokok, hiszen mindannyian érezték, hogy nemcsak az érintett nemzetek, de az egész egyház gazdagodott, példát kapott arról, hogy ne csak szavakkal, hanem tettekkel kövessük a krisztusi tanítást. Olyan példa lett számunkra Apor püspök, aki előtt meg kell hogy törjön gyengeségünk, szégyellje magát megalkuvó életünk. Ugyanakkor új segítőt is kaptunk mindennapi gyengeségeinkben, félelmeinkben, akihez így fohászkodhatunk: Boldog Apor Vilmos, könyörögj érettünk!

A boldoggá avatás szövegéből

Mi, miután elfogadtuk testvéreink, Pápai Lajos győri püspök, valamint sok püspöktestvérünk és sok hívő keresztény kéréseit, a Szentté Avatási Kongregáció véleményének ismeretében apostoli tekintélyünknél fogva engedélyezzük, hogy Isten tiszteletre méltó szolgáját, Apor Vilmost mostantól fogva boldognak nevezzék és ünnepét az egyházjog szerint meghatározott szabályok szerint és helyen évente megtartsák.

Boldog Apor Vilmos ünnepe az egyházban május 23-án lesz.

Római zarándokok gondolatai Apor püspökről

„Boldogok a lelki szegények". Mindig tétovázthatam ennél a jézusi igénél. Mit is jelent? Hogyan kell elérni a lelki szegénységet? Nem válok e tehetetlen bábuvá? Miért kell minden földi örömről lemondani?

Töprengésemre biztos választ kaptam Apor Vilmos püspök élettörténetéből.

Tulajdonképpen a földi dolgoktól való könnyed elválás és az azokra rászorulóknak átadása teszi a lelket szabaddá. Ő mindenkinek adott, akivel kapcsolatba került; anyagi, szellemi és lelki javakat. Így vált szabaddá Isten számára. Őt addigi életáldozata tette kedvessé Isten előtt.

Az újkori magyar történelem legnehezebb időszakában ez a kimagasló egyéniség feláldozta életét a nála menedéket keresőkért. Az áldozat meghozta jó gyümölcsét.

Mikor felgördült a lepel a bazilika homlokzatán a három boldoggá avatott képmásáról, nagy öröm töltötte el a magyar zarándokok szívét. Ezzel az örömmel énekelte sok ezer ember a magyar és a székely himnuszt. Ekkor éreztük meg Jézus Krisztusban való összetartozásunkat, a kereszténység erejét, amely mindig győzelmesen kerül ki a lelkekért folyó harcból.

Süveges Márta

Hogy milyen nagy az Úr kegyelme, az abból látszik, hogy megnyertem az Apor Vilmos pályázatot és így részt vehettem Rómában, Vilmos püspök boldoggá avatásán. Az egész oly egyszerű, mégis elképzelhetetlennek tűnő volt.

Miközben írtam a pályázatot, Apor Vilmos személyisége egyre jobban áthatott engem. Amikor imádkoztam hozzá, mindig kaptam tőle lendületet, ami segített abban, hogy ne fáradjak el a hosszan tartó munkában. Olyan valaki volt számomra, mintha mindig is ismertem volna.

A Rómában töltött rövid idő legszebb emlékeim közé tartozik.

Z. K.

Amikor a Szent Péter bazilika magyar kápolnáját néztük meg, kíváncsiságom elvitt az oltár mögé. Így szemben állhattam Szent István királyunk szobrával. Varga Imre abban a pillanatban ábrázolja első királyunkat, amikor felajánlja a koronát Szűz Máriának. A megszokott ünnepélyes mozdulat helyett a megtört arcú király leengedett kezében tartja a koronát. Könyörgő szeme ezt modja a Szűz Anyának: „Kérlek segíts, vedd pártfogásodba."

Ott, akkor láttam egy szent királyt, egy igaz keresztényt, nehéz körülmények közepette a megfelelő döntést hozó embert. István király művészi ábrázolásán keresztül értettem meg Apor püspököt. Boldoggá avatottunk is súlyos helyzetben hozta meg a megfelelő döntést.

Milyen útjuk van a kiválasztottaknak? Igaz emberként, isteni sugallatra cselekszenek akkor is, ha nehéz élethelyzetekben kell dönteniük.

Ma sem könnyű kereszténynek lenni, de a mai ember erőt meríthet a szentek és boldogok példájából.

Galambosi Róbertné

„FÖLAJÁNLOM SZENVEDÉSEIMET ÉDES MAGYAR HAZÁNKÉRT ÉS AZ EGÉSZ VILÁGÉRT!"

„Emlékezzünk jóságára!" – avagy megérkezett a Mikulás

A karácsony előtti idő hagyományos eseménye a Mikulás várása és érkezése. December 6-án korábban ébredünk és örvendezve fogadjuk a csizmáinkba, cipőinkbe rejtett ajándékokat, amelyek a Mikulás puttonyából számunkra is előkerülnek. Templomunkban ebben az évben is összegyűlt a Mindszenti egyházközség apraja a december első szombatján délután 3 órakor kezdődő Mikulás ünnepségre. Körülbelül 200 gyermek várta csillogó szemmel a számukra oly fontos személy érkezését.

Az ünnepség hagyományainkhoz híven szentmisével kezdődött, melyet Kocsis Sándor atya mutatott be. A beszédében feleleventette a szentéletű püspök életét, egy olyan életutat, amely a XX. század végének pénzdominanciájú emberétől már távol áll. Miklós lemond örökségéről és szétosztja vagyonát, hogy égi kincseket gyűjtsön. Erre az ajándékozó szeretetre kaptunk biztatást a szentmise alatt.

A szentmise végeztével a gyermekek énekkel és verssel hívogatták az öreg püspököt. Már fokozódott a hangulat, mindenki türelmetlenül várta a megjelenését és egyszer csak végre megérkezett a Mikulás. Nem Coca-Cola kamionon és a legújabb divatú ruhában jött, hanem püspöki süvegben, hajlottan, pásztorbottal a kezében és palásttal a vállán, úgy ahogy ez egy püspökhöz méltó.

Kérdései lelkiismeretvizsgálatra buzdították a jelenlévőket. Nemcsak a hibákra, a jócselekedetekre is kíváncsi volt. Nemsokáig váratta a Mikulás a kicsiket, tömött sorokban felsorakoztak előtte, hogy átvegyék az ajándékokat. Oly annyira igyekeztek, hogy még az adventi koszorú is veszélybe került. S mi került elő a Mikulás puttonyából? Rendhagyó ajándékok vártak a nebulókra. Az édesség mellett mindenki kapott egy személyre szóló üzenetet, amit Miklós püspök kért tőlük. Pl.: „Minden vasárnap gyere el a szentmisére! Minden este imádkozz a szüleidért! Fogadj szót otthon!" Az ajándékok kiosztása után énekszó alatt indulhattak el az örvendező gyermekek haza.

Végezetül feltehetnénk a kérdést: E morális alapjaiban ingadozó, hamis értékeket közvetítő világban szükség van-e Mikulásra, meddig őrizhetők meg a hagyományaink? A mai ember már nem tud ünnepelni, vagy azért, mert nem ér rá, hajtja a pénzt vagy azért, mert úgy látja, hogy hamis megtévesztő tudatot nevelünk gyermekink fejébe azáltal, hogy a Mikulás rejti a csizmáinkba az ajándékot. A 9-10 éves gyermek már tudja, hogy ki volt Szent Miklós, honnan ered az ünnep, de abban a pillanatban, amint meglátja a Mikulást és átveszi az ajándékát, felidézi fantáziájának képeit és azt látja, amit ő elképzelt. Hagyjuk szárnyalni a képzeletüket, ne akarjuk őket mindenáron lerángatni a földre, hiszen ők még gyermekek.

Hoskó Orsolya

A hittanórák derűs percei

– Mi történt a Jordánban?
– Mikor Jézus belelépett megállt benne a víz, ő pedig térdig vizes lett.

– Milyen állatokról van szó a Bibliában?
– Galamb, a Szentlélek jelképe, szamár, Jézus szamárháton vonult be Jeruzsálembe, bárány, Isten báránya, csak az az aljas kígyó ne lett volna ott az almafán.

– Ne érts félre kisfiam, apád és én örülünk annak, hogy pap akarsz lenni, de a vatikáni telefonszámláidat próbáld egy kicsit csökkenteni.

– Ki káromkodik? – Aki Istent, a szenteket és a szent dolgokat gyalázza. Meg néha apukám.

Mindig igazat kell mondani. A kántor úr pedig azt énekli: „Mennyből jöttem most közétek" – pedig ez nem is igaz.

A Szent Család nem is volt olyan szegény, mert híres művészek festettek róluk képeket, az pedig sokba került.

A hitoktatónk mindent tőlünk kérdez: „Hány Isten van? Ki teremtette a világot? Kicsoda Jézus Krisztus?" Hát ő nem tudja?

Kevés a pad az osztályban, néhány gyerek a padlón ül. A hitoktató felteszi az óra első kérdését: Miért vannak Isten gyermekei a földön?
– Mert nem fért be mindenki a padokba.

– Az angyaloknak nincsen testük – magyarázza a hitoktató a hittanórán a gyerekeknek.
– Csak a fej, aztán mindjárt a lábak?

Legalább a templomban próbálj meg korrekt válaszokat adni. A könyörgésekre nem azt mondjuk, hogy ühüm, hanem azt, hogy amen.

NÉHÁNY FONTOS TUDNIVALÓ

PLÉBÁNIÁNK CÍME, TELEFONSZÁMA:
Mindszenti Plébánia, 3530 Miskolc, Mindszent tér 6. Tel.: 411-777, 411-888

HIVATALOS IDŐ A PLÉBÁNIAI IRODÁBAN:
hétfőtől péntekig 9–12-ig és 15–17-ig.

SZENTMISÉK RENDJE:

1998. január 1-jétől kezdődően néhány változás lesz a miserendben. Háromféle miserendet különböztetünk meg:

1. vasárnapi miserend: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.30

2. az ún. tanácsolt ünnepek miserendje: 7.00, 10.00, 17.00, 18.30

3. hétköznapi miserend: 7.00, 7.30, 18.30

A vasárnapi miserendnél (1.) nincs változás, a hétköznapra eső ún. tanácsolt ünnepeknél (2.) az eddigi gyakorlattól eltérően a vasárnapi miserendből elmarad a 8.30-as és a 11.30-as szentmise. Ezeken az ünnepeken azonban 17.00-kor is tartunk szentmisét a munkából hazatérők részére, kivéve, ha ez az ünnep szombati napra esik. A hétköznapi miserendnél (3.) változás az, hogy elmarad a 6.30-as szentmise. Helyén közösen végezzük a Laudes reggeli imádságot.

Mindszenti templom:

Vasárnap: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.30

Kötelező ünnepeken és munkaszüneti napra eső ünnepeken: vasárnapi miserend (január 1. Újév, augusztus 15. Nagyboldogasszony ünnepe, december 25. Karácsony, Húsvéthétfő, Pünkösdhétfő, augusztus 20. Szent István király ünnepe és december 26. Karácsony másnapja).

Hétköznapra eső tanácsolt ünnepeken: tanácsolt ünnepek miserendje (február 2. Urunk bemutatása a templomban, Gyertyaszentelő Boldogasszony, március 25. Angyali üdvözlet, Gyümölcsoltó Boldogasszony, június 29. Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepe, szeptember 8. Szűz Mária születése, Kisboldogasszony, november 1. Mindenszentek ünnepe, december 8. Szeplőtelen Fogantatás ünnepe).

Hétköznapokon 6.30-kor Laudest végzünk az egyház imája, a Zsolozsma szerint a hívekkel együtt a templomban. Első pénteken azonban megmarad a 6.30-kor kezdődő szentmise. Adventi időszakban a hétköznapi szentmisék rendje az eddigi marad, azaz 6.00, 6.45, 7.30 és 18.30.

Egyházközségünk évi rendes egésznapos Szentségimádási napja február 22-én, Szent Péter apostol székfoglalásának ünnepnapján lesz.

Minden csütörtökön 19.00–19.30-ig szentségimádást tartunk a templomban.

Június hónapban hétköznapokon elmarad a Jézus Szíve litánia.

Kálvária kápolna:

Minden vasárnap, valamint január 1-jén, augusztus 15-én, december 25-én szentmise 10.30-kor. December 24-én 18.00-kor van szentmise.

Zárda kápolna:

Vasárnap és kötelező ünnepen: 7.30 és 17.30. Hétköznap: 17.30.

Hétköznap reggel csak akkor van szentmise, ha a Fráter Gy. Katolikus Gimnázium diákjai részére az iskolalelkész szentmisét szervez. Ezek dátumai a kápolna ajtaján félévre előre olvashatók. Rendszerint minden tanítási napon lesz reggeli szentmise, és ezek időpontja 7.00 óra.

A család az emberiség reménye

Az emberiség reménye és nemzetünk jövője a család. Alapja a házasság, a férfi és a nő életre szóló, biztonságot adó szeretetközössége. A krisztusi tanítás nem csupán a keresztény családok értékeit védi, hanem minden család, minden ember javát szolgálja, ezért szolidaritást vállalnak minden magyar családdal. A házasság célja egymás boldogítása, a gyermekek bátor elfogadása és szeretetben való felnevelése. Átalakuló társadalmunkban a legsúlyosabb gond a családok veszélyeztetettsége.

Kiutat a tiszta szerelemhez való visszatérés, a halálig tartó hűség a házastárshoz, a gyerekek szeretettel történő elfogadása jelent. Az egymáshoz és a gyerekekhez való szerető odafordulás az igazi önmegvalósítás, a valódi boldogság.

A gyermeknevelés, a fiatalok felkészítése a házasságra és a családi életre, annak örömeire és áldozataira a szülők, a család joga, a pedagógusok és lelkipásztorok felelőssége.

Mivel a család a társadalom alapsejtje, minden segítséget és támogatást megérdemel. Szükséges, hogy az édesanyák otthon végzett odaadó munkája kapjon kellő megbecsülést, sőt anyagi elismerést.

Minden gyermek joga, hogy tiszteljék személyi méltóságát, biztosítsák testi-lelki fejlődésének feltételeit, és megvédjék az őt fenyegető veszélyektől. Minden gyermeknek alapvető joga, hogy családban szülessen és éljen. Örömmel vettük tudomásul, hogy az új gyermek- és ifjúságvédelmi törvény mindezt elismeri. Elvárjuk a törvény következetes végrehajtását. Különösen időszerű, hogy megvédjük gyermekeink testi-lelki egészségét, erkölcsi érzékét a romboló hatásoktól, a gyermekprostitúció és a kábítószer-fogyasztás veszélyétől.

Az esélyegyenlőség elvéből kiindulva elengedhetetlen, hogy családbarát adótörvény szülessen, olyan költségvetés, amely biztosítja gyermekeink megfelelő képzését. Hangsúlyozzuk, hogy a gazdaság van az emberért, a családért, és nem fordítva!

A család továbbélésünk és megújulásunk reménye!

A IV. Katolikus Családkonferencia
(Dobogókő, 1997. október 9–12.) nyilatkozatából

A plébánia vezetése hálásan megköszöni híveinek az anyagi támogatást, és kéri a mindenható Istent, hogy bőségesen jutalmazza az adakozókat minden adományért, amit a hívek ezekben a nem könnyű években Isten dicsőségére és az ő földi népének javára áldoznak!

Valóra vált édes álom,
áldott ünnep, szent karácsony.
Nem is álom ez, valóság,
földre szállt az Égi Jóság.
Higgyétek el, nincs is távol,
az a kedves kicsi jászol.
Ha keresed, megleled.
Minden oltár – kis Betlehem.
Szalma volt ott a párnája,
aranykehely itt az ágya.
Ott elfért egy kis pólyában,
itt rejtőzik a Szentostyában.
Érted dobog szelíd szíve,
téged vár, hogy vajon jösz-e?
Veled akar hazamenni,
a szívedben lakást venni.
Te légy majd az élő jászol,
veled marad mindig, bárhol.
Iskolában, otthonodban,
örömben és bánatodban,
segítséget és erőt ad,
kegyelmével úgy simogat.
Valósággá így lesz benned
a megkezdett örök élet.